21/04/2019

Έθιμα την Κυριακή των Βαΐων και το Σάββατο του Λαζάρου στην “άκρη” της Ελλάδος

/ Επικαιρότητα

Το Πάσχα είναι η μεγαλύτερη γιορτή της χριστιανοσύνης. Είναι η «Εορτών εορτή». Η περίοδος της καθαρτήριας, σε όλα τα επίπεδα, διαδικασίας της Σαρακοστής, με τη νηστεία και την αποχή από εκδηλώσεις χαράς κορυφώνεται τη Μεγάλη Εβδομάδα, την οποία διαδέχεται η «εκ νεκρών Ανάσταση του Χριστού» και το ελπιδοφόρο μήνυμα της νίκης ενάντια στον θάνατο. Ταυτόχρονα, το Πάσχα είναι και η αναβίωση των εθίμων και οι θύμισες που ζωντανεύουν .

Στον Έβρο, τα έθιμα της Μ. Εβδομάδας και της Λαμπρής, εξακολουθούν ν’ αναβιώνουν, ίσως διαφοροποιημένα σε σχέση με το παρελθόν και παρουσιάζοντας μία πολυμορφία από τόπο σε τόπο, διατηρώντας όμως αναλλοίωτο τον θρησκευτικό τους πυρήνα.

Το Σάββατο του Λαζάρου, από το πρωί τα μικρά κορίτσια ντυμένα με τις παραδοσιακές φορεσιές και κρατώντας καλαθάκια στολισμένα με λουλούδια στα χέρια, γυρίζουν από σπίτι σε σπίτι τραγουδώντας τα κάλαντα του Λαζάρου, το προαναγγελτικό μήνυμα της Ανάστασης του Κυρίου. «...Σήκω Λάζαρε και μην κοιμάσαι, ήρθε η μάνα σου από την πόλη, σου ‘φερε χαρτί και κομπολόι, οι κοτούλες σας αυγά γεννάνε, δώστε μας κι εμείς να τα χαρούμε....». Ένα από τα κορίτσια κρατάει τον «Λάζαρο», ένα είδωλο με κόκκινα ρούχα, φτιαγμένο από

σκούπα και οι νοικοκυρές προσφέρουν στα παιδιά αυγά και ενίοτε χρήματα.

Ακολουθεί η Κυριακή των Βαΐων και το πέταγμα στον αέρα και εντός του ναού από τον ιερέα φύλλων από βάγια, τα οποία προσπαθούν να πιάσουν οι πιστοί πριν πέσουν κάτω για να τα βάλλουν στο πορτοφόλι τους και να μην αδειάσει όλο το χρόνο.

Πηγή: ΑΠΕ